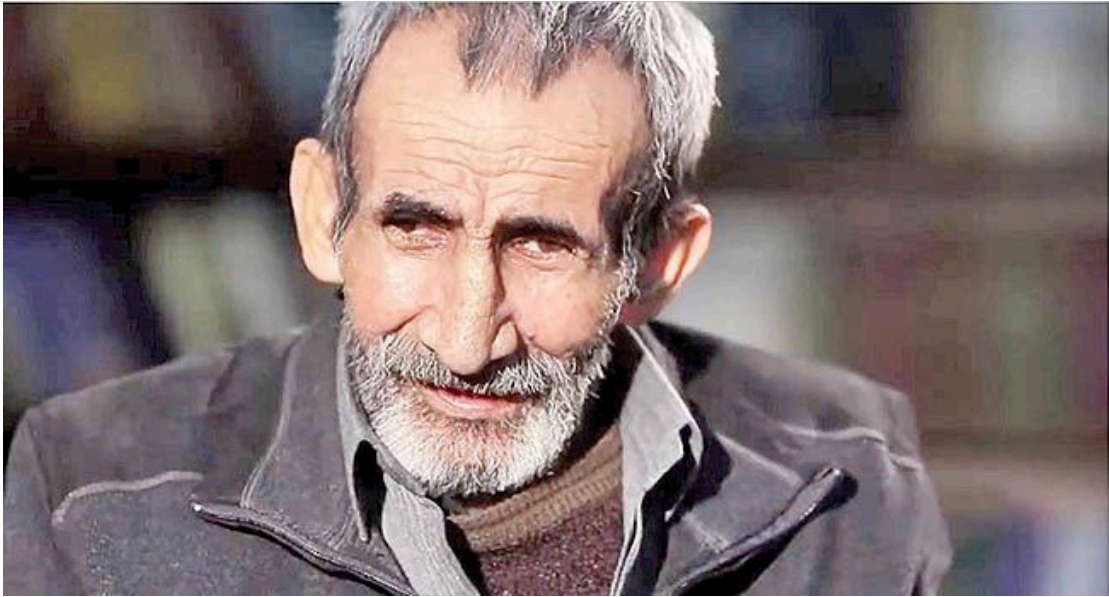

پيڪهاتي داستاني - شانوي «داره پيره» جي جهلال مهله ڪشا

توڙهر: عهلي سوهراي

سنه - سهرماههزي ۱۴۰۳

۸ي ڪانوني دووهم ۲۰۲۵ توڙينهوه

پوخته

داستاني داره پيره له شهسته ڪاندا (1367/2/9) ههتاوي، كه دؤخي سياسي و ڪومه لايه تي ئيران و ڪوردهواري تووشي قهيرياني ناوخو و شهري دهره كي بوو له دايم ٿه بي.

به هوئي دؤخي ههستياري رامياري و سانسور، شاعير- جهلال مهله ڪشا- له م چيروڪه شيعره دا مه جوور بووه له نماد و سيمبول بو درڪاندي مه بهستي خوي كه ٿڪ وهگري. شاعير دهيهوي نيشتماني خوي و ميژووي پر له ڪند و ڪوسپي، به زماني سيمبوليڪ، وه ڪ شانويه كي نه ته وه بي بنويي.

دارەپىرە لە بارى ناوەرۆك و بابەتەو تىكرارى و چەندپاتە كراو و لە بارى پىكھاتەى شىعەرىيەو وەش لە چوارچىوەى شىعەرى نويدا پىناسە دە كرى. وەك چىرۆكە شىعەرىش دەتوانىن توخمگەلى داستانى بۆ برازىنىنەو و تەنانەت زەرفىەتگەلى شانۆپىشى. بىننە ئاراو و وەك دەفرىكى شانۆپى كە ھۆكارگەلى ھونەرى ھەيە بىخەينە بەر باس و لىكۆلىنەو، تا لەم رىگەو نامادە كارى بكرى بۆ شانۆكار و فىلم ساز و ئەنیمەيشىنكارە كانىش كە بتوان گەشەى پى بدن و وەك ئەسەرى ھونەرى بىنوئىن.

لەم وتارەدا توخمە داستانى- شانۆپىيە كان وەك: پىناسە، كىشمە كىش و قەرقەشە، گرپى شانۆپى، قەيران، ھەلپە سىراوى، چارەدۆزى، كارەسات و... زەق دە كرىنەو و بە شىوازىكى بەينەرشتەپى جوانكارىيە كانى دارەپىرە جەلال مەلە كشا لە بواری؛ پەيام، ناوەرۆك، فۆرم و راقە، تاووتوى دە كرى.

وشە سەرەككىيە كان

داستانى دارەپىرە، جەلال مەلە كشا، پىكھاتەى داستانى-شانۆپى، رەوايەتى شاعىرانە، سىمبۆل، مۆمىياپى ئەدەبى، چىرۆكە شىعەر.

پیشہ کی

جہلال رحیمی ناسراو بہ جہلال مہلہ کشا- 28 ی رہشہ مہی سالی 1330 کۆچی
ہہ تاوی- لہ گوندی «مہلہ کشا» ی سہر بہ شاری سنہ لہ دایک بووہ و لہ 11 ی سہر ماوہزی
سالی 1399، کۆچی دواپی دہکات و لہ ہہ مان گوند ئہ سپہ ردهی خاک دہ کری. مہلہ کشا
شاعیر، نووسہر، رہخنہ گہر، چالاکی پامیاری، کۆمہ لایہ تی و پۆژنامہ نووس و لہ ئہ ندامانی
کانوونی نووسہرانی ئیران بوو.

شاعیری داستانی دارہ پیرہ یہ کی لہ گرینگترین شاعرہ کانی جہلال مہلہ کشا شاعیری
ہاوچہرخی کوردہ کہ وینہ یہ کی تراژیک و خوازہ پی لہ ولاتی کوردستان و دانیش تووانی
دہنوئی. لہم شاعرہ دا کوردستان شوبہ پندراوہ بہ داریکی پیر کہ سالہ ہایہ لہ بہ رانہ بہر رہنج
و شہر و بی عہ دالہ تی راوہ ستاوہ.

ئہم شوبہ اندنہ، ہہم سیمبۆلی کہ ونارپی و رہسہ نایہ تیہ، ہہم نیشان دہری برین و زہبر
و زہنگیکہ کہ ئہم دارہ بہ سالچووہ لہ درپڑہی میژوو دا تہ جرہ بہی کردووہ. جہلال مہلہ کشا
لہم چیرۆکہ شاعرہ دا لہ وینہ گہ لی نمادین و زمانی ہہ ستیارانہ بۆ نواندنی بارودۆخی میژوو پی،
کۆمہ لایہ تی و پامیاری کوردستان کہ لکی و ہرگرتووہ.

ئہم شاعرہ بہ زمانی رہسہ نی کوردی سۆرانی ہۆنراوہ تہوہ و بہ بۆنہی ناوہ پۆکی پامیاری و
کۆمہ لایہ تی کہ وتووہ تہ بہر چاو و ستایشی کۆمہ لگا. (ویکی پیدیا/ فواد انصاری)

نزار قہبانی شاعیری ہاوچہرخی عہرہب ئہ لیت: حہ قیقہت دوو بہ شہ. بہ شیکی لہ
پابردوو دایہ کہ میژوو لہ بارہ یہوہ ئہ دوئی. بہ شی دووہ میشی - کہ گرنگترہ- لہ داہاتوو دایہ و
ہونہر لہم بہ شہی - حہ قیقہت- کہ لہ داہاتوو دا خۆی حہ شار داوہ ہہ وال ئہ دات پیمان.

پیشینہی چیرۆکہ شاعیری کوردی

چیرۆکہ شاعر یان ئہو جۆری ئہ دہ بیہی کہ تیکہ لی چیرۆک و شاعرہ، لہ ئہ دہ پی کوردیدا
پیشینہی کی دہ ولہ مہندی ہہ یہ، کہ بہ شیوہ یہ کی ئہ وتۆ لہ گہ ل کولتووری کوردی لہ
بہ یوہ ندیدا یہ. ئہم شیوہ ئہ دہ بیہی، لہ چیرۆکی وتہ پی (رہوایی/ شہ فاهی) کوردی ہہ تا ئہ دہ پی

نووسراو (مه کتووب) به شیوهیه کی تایبته له خو ده گری.

۱- چیرۆکه شیعر له ئه ده بی زاره کی و وته ییدا

له وێژهی وته پی و زاره کی کوردیدا، چیرۆکه شیعر به شیوهی مه نزووم زۆر باو بووه. ئەم شیعرانه به زمانی ساده و موسیقایی به یان کراون و بابته گه لی ئاشقانه، قاره مانی، حه ماسی و کێشه کۆمه لایه تییه کان له ناویاندا درکاون. نمونه گه لی تایبته یان ئەمانه ن:

* **لاوکه کان:** ئەو شیعرانه ن که به شیوهی چیرۆک، دلداری لاوان یان قاره مانان باس ده که ن.

* **به یته کان:** شیعره درێژه کانن که زۆر جار باسی قاره مانانی نه ته وهی کورد یان که سایه تییه ئوستوو ره یییه کان ده که ن.

* **چیرۆکه مه نزوومه حه ماسییه کان:** وه ک مه موزین، سیامه ند و خه ج و... که به شیکی گرنگی فره هه نگی وته پی کوردن.

۲. چیرۆکه شیعر له نووسراوه کاندای (ئه ده بی مه کتووب)

به گه شهی نووسین و چاپکردنی ئه ده بی کوردی، چیرۆکه شیعریش به شیوازی پیشکه وتووتر له جارن هاته ئاراهه. چه ند نمونه ی جیاوازی ئەم جوړه چیرۆکه شیعرانه:

- **مه م و زین:** شاکاری ئەحمه د خانی (۱۶۵۰-۱۷۰۷)، که یه کێکه له شاخه کان و تایبته تمه ندییه کانی ئه ده بی کلاسیکی کوردی. ئەم شیعره، چیرۆکی مه زنی ئەشقی تراژیکی مه م و زین به شیوهیه کی تیکه لی چیرۆکیژی و فلسفه ی قوولی مرۆفانه باس ده کات.

- **شیرین و فره هاد:** ئەم چیرۆکه ییش له ئه ده بی کوردیدا بوونی هه یه و ئەشقی شیرین و فره هاد باس ده کات که به شیوهی مه نزووم وته ده کریت.

- **شیعره کانی نالی و وه فای:** ئەو شاعیره گه ورانه له هه ندی له شیعره کانیاندا له چیرۆکه شیعی ئاشقانه که لکیان وه رگرتوو.

۳- ناوه رۆک و تایبته تمه ندییه کانی چیرۆکه شیعر له ئه ده بی کوردیدا

- ئەشقى و حماسە: زۆربەى چىرۆكە شىعرە كان لەسەر ناوەرۆكە ئاشقىيە كانە، بەلام زۆر جار تىكەلى حماسە و جەنگاوەرى دەبن.

- ئاواز و مۇسقىا: زۆربەى چىرۆكە شىعرە كانى كوردى بە ئاواز و ھەلبەست خوئندراون و زۆر جار لە مەراسىمە كاندا لە گەل ساز و ئامپەرە كان جىبەجى دە كرىن.

- زمانى سادە و رەنگىن: چىرۆكە شىعرە كانى كوردى بە زمانى ئاسان بەلام قوول و شاعىرانە بە كار دەھىنرىن.

- پەيوەندى بە مېژوو و ئوستوورەو: ئەم شىعرانە رىشەيان لە تارىخ و ئوستوورەى خەلكى كورددايە و پىناسەى نەتەوہى و فەرھەنگى لە خۆياندا ئەنوئىن.

٤- چىرۆكە شىعر و كارىگەرى لەسەر ئەدەبى نوپى كوردى

لە ئەدەبى نوپى كوردىدا، كارىگەرى چىرۆكە شىعر ھەر دەبىنرى. شاعىران و نووسەرانى ھاوچەرخ لە تەكنىكە كانى ئەم جۆرە ئەدەبىيە كەلك و ھەردە گرن و بابەتە كانىان نوپى دەكەنەوہ. وەك؛ شىركۆ بىكەس، عەبدووللا پەشىو، بەختىار عەلى، فەرھاد پىربال و جەلال مەلەكشا و...

چىرۆكە شىعر بە كىكە لە بەشە ئەدەبىيە كان كە نە تەنيا وپژە، بەلكوو شناسى فەرھەنگى و كۆمەلایەتى خەلكى كوردى پىناسە كر دووہ و بەشىكى گرنىگ لە فەرھەنگى ئىمەى پىكھىناوہ.

رەوش ناسى

ئەم وتارە بە شىواژىكى بەىنەرشتەى (interdisciplinarity) (شىعر- چىرۆك- شانۆ) دەيەوئ توخمە پىكھىنەرە كانى «داستانى دارەپىرە» ى جەلال مەلەكشا بەپى پاژبەندى دوكتور تەقى پوورنامداريان شى بكتەوہ كە برىتىن لە: 1- پەيام 2- ناوەرۆك 3- فۆرم 4- رافە ھەروہا پىكھاتەى مۆدىرنى داستانى- شانۆى دارەپىرە و زەرفىيەنگەلى شانۆىيشى- شروفا دەكات.

ئەلف) پەيام Theme

مەبەست لە پەيام يان تيم (Theme)، ئەو ھزر و بىرۆكە ناوھندى و ئەسلىيەى شاعىر و ھونەرمنەندە كە لە ناواخن و چوارچىوھىيىكى تايبەت راقە دە كرى.

پەيام لە واقىعدا جەوھەرەى بنەمايى كارىكى ئەدەبىيە. (مىرسادق، 266)

لە رپى ئەم توخمەوھىيە كە بوارى ئەندىشە و ھزرى نووسەر و ھونەرمنەند رۆشن ئەبىتەوھ بۆمان.

پەيامى سەرەكى و ئەندىشەى بنەرەتى «چىرۆكە شىعرى دارەپىرە» ئەم پەند و مەتەلۆكەيە، وەك كورد ئەلى: «دارى پوازي لە خۆى نەبى قەت ناقلېشى!»

تيمى ئەسلى «خەيانەتە» ئەوئىش خەيانەت بە نىشتمان (دارەپىرە).

جەلال مەلەكشا خىلى دوژمن پالېشتى ئەم خەيانەتە دەزانى. ھەر بۆيە خىلى دوژمن بە ئارەزووى دلى خۆيان و بەو جۆرە وا مەبەستيانە پواز بۆگيانى دارەپىرە (نىشتمان) دائەتاشن.

لقيان برى / لقى لار و خواروخىچ و بى ئەمەگيان / بە بەئىنى درۆ كرى! / داياتاشى / تىزيان كرد و... / بوو بە پواز! / وتيان پى چۆن خەيانەت كا...

ئەم شىعرە راشكاوانە پەيامى كۆمەلایەتى - راميارى لە خۆدا حەشار داوھ. دارەپىرە نامدى كوردستانە، ھەر بۆيە دەردەمىژوويىيە كانى ئەم خاكە و كىشە كۆمەلایەتییە كانى شارەزايانە دەنوئى. ئەم پەيامە گازندانە دەتوانى لە چوارچىوھىيىكى شانۆيىدا بە شىوھى مۆنۆلۆگ بىنە سەر تەختەى شانۆ.

بى) ناوھرۆك (محتوا)

ناوھرۆك كۆمەللى لىق و پۆپە كە لە دەورى پەيامى سەرەكى (=خەيانەت) شىن ئەبى و ھونەرمنەند و شاعىر بە پەرەپىدانى پەيام لە ناوھرۆكى چىرۆكدا، ھىز و كارتىكەرى پەيام زۆرتەر ئەكا. بۆ نموونە، لەم چىرۆكە شىعرەدا بەربەرەكانە و مەملانەى پواز، پىرەدار، داس، كوتك، تەور، بالندەكان، با، زستانى گز و در، مىژوو، شاعىر و... ھەموو پىكەوھە ناوھرۆك دروست

ئەكەن.

ئەم چىرۆكە شىعەرە، وەك باقى ئاسەوارە شىعەرىيە كانى مەلەكشا، پەيامگەلى بەھىز لە بارەى پىناس و شناس، خۆراگرى و بەربەرە كانى لە گەل دژوارىيە كاندا ئەدركىنى. ئەم شىعەرە شانۆيىيە ھەنگرى پەيامگەلى قوولى كۆمەلايەتى و پاميارىيە كە نزيكى دەكاتەو ھە لە سەبكى شانۆى ئىعترازى و بەرھە ئەستانە. وەك ئاسەوارە شانۆيىيە كانى «پىرتۆلد بىرئىشت» كە بە زمانى ھونەرى و شاعىرانە بەيان كراو.

(پ) قالب (form)

قالب، چوارچىو ھەيان پىكھاتە، بىرئىيە لە ئاراستە كەردنى پەيام و ناوەرۆك لە نەزم و تەكوزىيە كى تايبەت و زمان و بەيانىكى تاقانە كە لە زوق و كارامەى و داھىنانى شاعىر و ھونەرمەند سەرچاوى گرتوو. لە واقعدا فۆرم و پىكھاتە جلوبەرگىكە دەكرتتە بەر پەيام و ناوەرۆك.

لەراستىدا چىرۆك و داستانە كۆنەكان لە نەخشەيە كى يەكسان پەپەرەوى ئەكەن دەسپىكىان ئاوايە:

ھەبوو نەبوو.. ھەروا كە چىرۆكى دارەپەرە سەرەتاي بەو جۆرەيە؛ «ھەبوو نەبوو... سالانى زوو/ لە سەر يالى بەرزى مېژوو/ پىرەدارىك بەسالچوو، راوہستا بوو!»

جا بە دواى ئەوا رووداوەكان ھەر ئەو جۆرەيە كە ھەن، لە چىرۆكە كەدا دىن. ئىدى پاوى و بىژەر دەست لە قالب و ھەرنادەن. بەلام لە داستان و چىرۆكە ھاوچەرەخە كاندا گۆرانكارى لە فۆرم و پىكھاتە ئەبىندىت.

ھونەرمەندانى ھاوچەرەخى جىھان بە كەلك و ھەرگرتن لە قالبە دەروونىيەكان، (پلان، شىوەرۋانين، لەحن و...) تازەي ئەبەخشن بە ئاسەوارەكانيان و كارىگەرى نووسراوہكانيان زياتر ئەكەن.

ئەم گۆرانكارىيە لە ئەدەب و وىژەو ھەيشتوو تە شانۆ و سىنەماش كە لەم وتارەدا لەسەر ھەندىكىان باس ئەكرى و تايبەتمەندىيە كانى ئەخرىتە روو.

ئەو ھۆكارانەي كە تواناي و پتانسىيەلى چىرۆكە شىعەرى دارەپەرە وەك دەقنىكى ھونەرى -

که ناماده به شانۆی کردنه- دهخاته روو، ئەمانه ن: 1- پیناسه (=تعریف)، کیشمه کیش و قهرقه شه 2- گرپی شانۆی (=گره افکنی)، 3- قهیران (=بحران)، 4- هه ئه پسه سیراوی (=تعلیق) 5- چاره دۆزی (=گره گشایی) 6- کاره سات (=فاجعه)، 7- ئاکام و دۆخی کۆتایی. بهرهبهره ده پهرژینه سهر ئهم هۆکارانه.

(ت) راقه یان ته عییر (Approach)

گه وره پی کاری هونه ری و ئه ده بی له راقه و ته عییردا ده رده که ویت. راقه، شیوازی هه ئسوکه وت و شیوه ی که ئک وه رگرتن له بابته، ناوه روک و فورم به دیزاینیکی هونه رییه. له م به شه دا هونه رمه ند شیوه ی رووبه روو بوونه وه ی خۆی له گه ل سهرجه م نووسراوه که و بیروکه ی چیرۆک و شانۆکه ده رئه بری.

ته عییر، به شیوازی روانینی هونه رمه ند بو جیهان، گری دراوه. جیاوازی هونه رمه ندان و نووسهران ئه گه ریتته وه بو راقه و ته عییران.

له داستانی داره پیره ی مه له کشا، پیره دار له کاتیکدا خه ریکن بنبری ئه که ن و له نیو خوینا ئه گه وزی، ئهم وشانه ی هاته زارا... / من نامرم... له ناو خوینا ئه ژیمه وه / وه ک چووزه و چرۆ له سهر کۆته ی خۆما ده رویمه وه.»

پیره دار که سیمبۆلی نیشتمان، ئه گه رچی به پوالت بنبر ده کری، به لام ئهمه به مانای شکست بو نیشتمان نییه، به لکوو شاعیر له ئیپیژۆدی ئاخردا ئاوا کۆتایی به داستانه که ی دینی:

«کاتی چوومه سه رمه زاری داره پیره / به چاوی خۆم ئه وه م بیی / گوپکه و چووزه ی چه تری تازه!»

له داستانی داره پیره دا، مه له کشا ته نیا به نیازی به یانی ئامانجه کانی خۆی - که نیشتمان پهروه ری و خۆراگرییه- له چیرۆک که ئک وه رده گری و بیسه ر و خوینه ری چیرۆکیش ئه و شته ی له میشکیدا ئه مینیتته وه ده سکه وت و لیکدانه وه ی شاعیر و هونه رمه ند له کۆتایی چیرۆکه که دا. که ئهم ده سکه وته له داستانی داره پیره «ژیانه وه ی دووباره ی نوێ

نيشتمانی چەوساوەیە ئەویش بە شیوازیکی رەمزئالوود «بە چاوی خۆم ئەوهم بینی/ گۆپکە و چووژە چەتری تازە»یە.

من داستانی دارەپیرە، وەك مۆمایییەکی ئەدەبی و رەوايەتیکی شیعری ئەبینم نە وەك تەعبیری شاعیرانە.

چون ئەم ھۆنراوە نە تەنیا بەرھەمیکی ھونەرپێ، بە لکۆو ھەلگری بیرەوەرپێکان، ئازار و ژان و پێناسە میژووی کوردستانە کە لە فۆرمی سیمبۆلیک و بە زمانی شاعیرانە، ھەتاھەتای بوو تەو.

بە واتایەکی دیکە، ئەم چەمکە ئەدەبییە -مۆماییی ئەدەبی- پارێزەری میژوو و کە لە پووری نەتەوہیە کە لە قالبی وشەکاندا. بە جۆری کە شیعەر وەك ئەسەرنیکی بەردەوام، ریشەگەلی فەرھەنگی و دەرد و رەنجی کوردستان زیندوو رادەگری.

ھۆکارگەلی ئەم تەعبیرە (مۆماییی ئەدەبی) ئەمانەن:

۱- ھەتاھەتای بوونی پێناسە و فەرھەنگی کورد: یانی شیعەر دەفرتیکی فەرھەنگی و میژووییە بۆ پاراستنی رەنجەکانی ئێستە و رابردوو.

۲- نەمادگەرای بەھێز، دارەپیرە وەك سیمبۆلی زیندووی میژووی: نیشانەری برینەکانی کوردستانە و پاراستنی ئەم نەمادە لە شیعردا، بە مانای پاراستنی فەرھەنگ و میژوو.

۳- نواندنی دەرد و خۆراگری: ھەر ئەو جۆرە کە مۆمایییەکان ھەلگری بیرەوەرپێکان و چیرۆکی رابردوون، ئەم چیرۆکە شیعەرەش ژان و دەرد و خۆراگری خەلکی کورد بۆ نەوہی داھاتوو دەگێریتەو.

کەواتە «داستانی دارەپیرە» بەرزتر لە شیعرنیکی ئاساییە و دەتوانین بڵین «مۆمایییەکی ئەدەبی»یە کە لە بەرامبەر فەرھەنگی و ژیرکەری میژووی خۆ رادەگری.

«تالین» رەخنەگری فەرھەنگی ئەلێ: ھەر مەروەفی دوو لایەنی ھەیی؛ لایەنێکی میژووی و لایەنی کە شیاوی ئاسەواری داستانییە. یانی ئەو شتە کە لە مەروەفی دەبیرنیت و بەرچاوە، لایەنی میژوو. بەلام لایەنی خەیاڵی یان رۆمانتیک؛ ھەست و خەون و خولیاکان و خۆشی و خەم و کەسەر و تەنیاپییەکانییەتی، کە ئەدەب و شەرم بەرہەستە بۆ بەیانان، دەبیتە لایەنی

داستانی (وا باشه له م بابته دا بلین لایه نی شیعری) بو ده لیم شاعر نه داستان؟!

چون «رؤلان بارت» نه لی: «شیعر شتیک به یان ناکات، به لکوو حه شاری نه دا و که تمنی ده کات.» جه لال مه له کشا له داره پیره دا شیوه ی ره وایه ته که ی «ته عیری شاعرانه» و سه ربه مور نییه، به لکوو «ره وایه تیکی شاعرانه» یه له میژوویه کی دووپاته و چه ندپاته، که زه مانیکی خه تی تیایه هر بویه شیعره که ی ده کاته گیرانه وه یه ک بو میژوو.

وتمان «زه مانی خه تی» تایبه تمه ندی نه م مؤدیل زه مانه نه مه یه که به شیوه ی به رده وام له رابردوووه بو نیستا و پاشان بو داهاتوو حه ره که ت ده کات و گه رانه وه ی بو رابردوو نییه و نه م چه مکه له فهره ننگ و فله سه فه گه لی که به پیشکه وتن و ئالوگوری به ره به ره باوه ریان هه یه ده بینریت که به ته وای زه مانی خه تی له م چیرۆکه شیعره دا به دی ده کری.

بو نه وه ی به جیاوازی «ره وایه تی شیعری» داره پیره له گه ل ته عیری شاعرانه باشتر حالی بین با پروانینه نه م دیره ی مه وله وی فارس «هر کبوتر می پرد به جانبی / وین کبوتر جانب بی جانبی» که کوتر له نیو دیری دووه مدها، هه مان کوتری نیو دیری نه وه ل نییه (جانب بی جانبی) ته عیری شاعرانه و شیعریه که پارادوکسی- وه ک (جانب بی جانبی) کاره ساتی شیعری ساز کردوووه. هر بویه نه م شیعره به نه ژماری به رده ننگه کانی، ته عیری جیاوازی لی ده کریت. هر بویه نه مه ئیدی ره وایه تی شیعری نییه، به لکوو ته عیری شاعرانه یه که چه ندین مانا و به رداشتی لی ده کری و ناتوانین نه و کاره ساته میژووییه که مه وله وی کردووویه تی به کاره ساتی شیعری (حادثه ی شعری) ته رجه مه ی بکه یینه وه.

ویکچوونی «داستانی داره پیره» له گه ل چیرۆکه کۆنه کان

نه و خالانه ی که داستانی داره پیره هاوبه ش ده کات له گه ل چیرۆکه کۆنه کان نه مانه ن:

۱- هه بوونی قاره مان (Hero): قاره مانی سه ره کی له م چیرۆکه شیعره دا، داره پیره یه، که ته وای سه ره وری و ژیری و دلسۆزی یه ک مروفی له خو گرتوووه. هه رچه ند لیره وه ک دره ختیک نواندراوه. داره پیره سیمبۆلی نیشتمانیکی که ونارایه که کاتی خوی «ده ننگ و چریکه ی بانده کان/ له ئامیز و له نیو شاخ و پهل و پویدا/ تالی ژینی له یادی نه و

ئەبەردەوہ...!»

دارەپیرە سەد قۇناغی دیبوو بە چاۋ / باروبنە ی سەد کاروانی راپیچابوو / دارەپیرە، زریان و شەختە و رەشەبای / سەدان کەرەت بەزاندبوو!»

یارمەتیدەرانى قارەمانى داستانە کە ئەمانەن؛ بەلندەگەلى نافەرمان (خەلکى ئازادىخواز و شورىشگىرى كۆمەلگا)، مېژوو، با (راوى مېژوو) دەشتى سوتتاو (كۆمەلگاى چەوساوهى كوردەوارى) و شاعىر (جەلال مەلەكشا).

لە بەرانبەر قارەمان و یاوەرانی، دژە قارەمانگەلى ھەن وەك:

فەرمانرەوا، پواز (نمادى مروقى خائىن)، داس و کوتک و تەور (نمادى بەرفەرمان و پیاوەکانى حاکم) زستان (نمادى فەزای گژ و درى سیاسى و کۆمەلایەتى کە زیاتر شکست ئەخۆن، سووک و چرووکن و بىبايەخ و ئەبنە دەرسى تەمىکاری بۆ مروڤ و کۆمەلگا.

ئەوہى جىي سەرنجە، مەلەكشا شارەزایانە و زیرەکانە ئەمانەى وەك قارەمان و دژە قارەمان کە تايبەتمەندى شانۆن بە کار ھىناوہ شىعرەکەى لە دەقتىكى ئەدەبىيەوہ ھىناوہتە ئاستى تەجرەبەيەكى شانۆپى.

۲- **موتلەق گەرایی:** لەم چىرۆکە شىعرەدا، مەلەكشا توانىويەتى قارەمانەکان بکاتە سىمبۆلگەلى کە تايبەتمەندى و خووگەلى ئىنسانى لە خۆياندا بنوینن، کە خوینەر و بىنەر تووشى جۆرى ھاوشوناسى (ھمذاتپندارى) دەبىت.

۳- **نە گۆرى ستاتىكى (=اىستاپى):** يانى لەم چىرۆکە شىعرەدا قارەمان و دژەقارەمان لە درىژايى داستانەکەدا ناگۆردىن لە ئەوئەوہ چۆن بوون ھەروا دەمىنن؛ دارەپیرە ھەر خۆشەويست و لەبەردلانە و پواز و دار و دەستەيشى— تا کۆتاپى ھەر خائىن و سىپلە ئەمىننەوہ. «رى کەوتن و پواز وتى: ئەى من نابەن؟ / گەورەکەيان وتى: لاچۆ... / لاچۆ لە بەرچاوم بۆگەن / قەت نەمدىوہ خاين بەخۆ / بىژگە ھۆرەى سىپلە وەك تو / تفى لىکرد... / بە شەپان و بە تىھەلدان / فرى دايە ناو زىلدان!»

۴- **سەرسوورپنەرى:** يەكلى لە تايبەتمەندىيەکانى چىرۆکە قەدىمىيەکان، بوونى کەسايەتى و کارەساتى سەير و سەمەرەيە. بەلام لەم داستانەدا بە پىچەوانە، مەلەكشا، بە جىي

ئوستورە سازکردن لە قارەمان (دارەپەرە) ئەوی زیاتر وە ک قارەمانیکی واقعی ناساندوو. زیاتر لایەنی خۆراگری و کەونارایی بوونی ئەوی زەق کردوو تەو. دارەپەرە تیگەیشتوو، ئامۆژگارە «وتی: لقه مەرۆ، مەبە دارەدەست/ قەیناکە ھەر ماوێت ماو.../ باوێشی من ھیشتا بو تۆ ئاوەلایە! / لە گەلما بە لە بەرامبەر ئەم بەلایە! مەرۆ لقه! جیم مەھیلە/ دەشتی سەوزی باوانی خۆت/ بە ناموور و نیری بێگانە مەکیلە...! وەرگەرێوہ بو خۆت ئەلیم/ من نامرم.../ لە ئەوپەری مەرگیشەوہ ھەر دیمەوہ! / میژوو حوکمت لە سەر ئەدا/ دوژمن خاکی خەیانەتت بە سەر ئەکا/ فریو مەخۆ، داوی نەیار بێچرێنە/ تف لە سیمای عەرئەمووت کە / ھەلبرووسکە و چاوی دوژمن قالاو پووت کە...!»

لە داستانی دارەپەرەدا، بە روایەت ھەرکام لە کوتک و تەور داس و پواز و پیرەدار، تاییبەتمەندییەکانی خۆیان دەنوین بەلام لە کۆتاییدا چارەنووسی ئینسانیان دەبێ و فەرھەنگی ئینسانی دادەمەزری و ئاکامی ئەخلاق کە بە سوودی مەرۆقەکانە سێبەر دەخاتە سەر داستانە کە بە جۆری کە راوی (شاعیر) ھیوا و پەمز و رازی دەبینی کە؛ ھەمیسان پروانەوہ و سەوزبوونی خەلفی ئومید، بە جی مەرگ و نەمانە. «وتم چیه؟ چی قەوماوہ؟/ لە داوی مەرگی دارەپەرە/ جگە خوتن و ئەشک و ماتەم/ چیمان ماوہ؟/ وتیان نابێ بیدرکینین/ نھینی و پەمز و رازە، دەبێ بە چا و خۆت ببینی! کاتی چوومە سەر مەزاری دارەپەرە/ بە چاوی خۆم ئەوہم بینی/ گۆپکە و چووزە چەتری تازە!»

بیکھاتە ی شانۆیی دارەپەرە

چیرۆکە شیعری دارەپەرە جەلال مەلە کشا جەنەگەلی شانۆیی دەولەمەندی لەخۆ گرتوو کە دەتوانین بەم شیوہی خواروہ تاوتوپی بکەین.

۱- دۆخی سەرەتایی/ پیناسە

دارەپەرە لەسەر یالی بەرزی میژوو راوہستاوہ و سەری ناوہتە کۆشی خەیاڵ و بیر لە ژین دەکاتەوہ و «با لاپەرە گەلکانی وە ک کتیی کۆنی میژوو ئەدا لاوہ/ پرووداوانی یە کە-یە کە/ بە گۆپی دەشتا ئەخویندەوہ/ وری دەشتی/ لە نیو خوتی پرووداوانا ئەژویندەوہ!»

لەم چیرۆکە شیعەرەدا کیشمە کیشی- سەرەکی لەنیوان ئومید و نائومیدیە. شەر لە سەر پیناسە و شناسە لە گەل خۆفرۆشی و نارسەنایەتی، کە هەر ئەم بگرە و بەردە لە نیوان دارەپیرە و پوازدا کەش و هەوا یەکی دراماتیک و شانۆیی بە شیعەرە کە دەبەخشی.

۲- کیشمە کیش و قەرەشە

هۆرە کەوتە بەردەمیان و / پیرەداریان گەمارۆ دا / دارەپیرە هەناسە ساردی هەلکیشا / وتی: لقه، مەرۆ مەبە بە دارەدەست / قەیناکە هەر ماوەت ماوە... / باوەشی من هیشتا بۆ تۆ ئاوەلایە / لە گەلما بە، لە بەرامبەر ئەم بەلایە / مەرۆ لقه جیم مەهیلە / دەشتی سەوزی باوانی خۆت / بە ئاموور و نیری بینگانە مە کێلە / بەلام هۆرە و یژدان تۆپیو / پوزە تیری نا سەرسینگی دارەپیرە / ... هەلی وا قەت دەست ناکەوی / لە سەر فەرمان دەتکووژم و / داخم بە سەرتا ئەرژم / خێلی دوژمن، / بە هەرەشە و گەلە کۆمە / هورووژمیان بۆ دارە برد! / دارەپیرە گوێ نەلەقان / تەنانت چاوی نەنووقان / قوووتر لە جارن دەماری، / بە نیو ناخی خا کا جەقان!

یە کێ لە تاییبەتمەندییەکانی ئەم شیعەرە شانۆیییە، کیشمە کیشی- دەروونی و دەرەکییە، کە دارەپیرە دەست بە یەخە یە لە گەلی. کیشمە کیشی دەروونییە کە ی سەبارەت بە قەبوولکردنی پەنج و برین و ژان و برکی رابردوو و کیشمە کیشی- دەرە کیشی، رۆبەر رۆبوو و نەو یەتی لە گەل بارودۆخی کۆمەلایەتی و میژوویی کوردستان. ئەم خالە و باقی خالە دراماتیکەکان دەتوانن بکریتە شانۆنامە یان شانۆ.

۳- گرێ شانۆیی (گرەفکئی): فەرمان ئەدری «دارەپیرە بقلیشین / کۆتە ی ئەنجن- ئەنجن کەن / بۆ زستانی سۆبە ی کۆشکی فەرمانرەوا / رەگ و ریشە ی دەر بھینن. / فەرمان در، لە بەر ئەو ی / دارەپیرە پەنای یاخی و جەردە کانه / لە بەر ئەو ی سیبەری وی / مۆلگە ی گەلانی و پیلانە / لە بەر ئەو ی هیندی بانئەدی نافەرمان / کردوو یانە بە هیلانە / بال و پسیو دارەپیرە / مەتەرزی ی یاخی کانه! / بیتلیشین، هە ئیپاچن / چیلکە ی کەن و / بە سیدارە ی یاخی بوونیا هە لیواسن!»

خێلی دوژمن / هەرەشە و گەلە کۆمە / هورووژمیان بۆ دارە برد! / دارەپیرە گوێ نەلەقان /

تهنانهت چاوی نه نووقان/ قوونتر له جاران ده ماری،/ به نیو ناخی خاكا چه قان/!

۴- قهیران (بحران)

«داس و کوتک و تهوور هاتن/ له سیبهری داره پیره/ ئیستیکیان کرد»

نه یاران له م به شه دا خه ریکی پیلان ریژی بو داره پیره ده بن.

۵- هه ئه سپراوی (تعلیق)

خیلی دوژمن ماندوو بوون و/ له سیبهری داره پیره راکشان و/ که وننه راویژ و ته گیران/

به رده نگ دردونگ و چاوه روان ده مینیتته وه که ناکامی کار ده بیته چی.

۶- چاره دۆزی (گره گشایی)

گه و ره که یان وتی یاران!/ وه ک کورد ئه ئی: «داری پوازی له خوی نه بی ناتلیشی!»

بیر و راتان کو که نه وه، ناشی نه بی!/ پوازی له خوی پهیدا که ن و دایتاشن و/ ئیتر ئیوه کارتان نه بی...!/ لقیان بری/ لقی لار و خواروخیچ و بی ئه مه گیان/ به به ئینی درؤ کری! دایانتاشی،/ تیژیان کرد و.../ بوو به پوازا!/ وتیان پی چون خه یانته کا... هوره که وته به رده میان و/ پیره داریان گه مارؤ دا/.

۷- کاره سات (فاجعه)

دوای ده مه قاله یه ک و وتووپیژی زور له نیوان داره پیره و پوازا ده رته که وی که ئاموژگاریه کانی داره پیره له سهر پواز کاریگه ری نییه و سووره له سهر قه له شاندن و کوشتی داره پیره. له ناکامدا «پوازی نه یار... وه ک سه گی هار/ قه پی کرده نا قی دارا/ خیرا هاتن، داریان دا بهر/ داره که یان بنبر کرد و/ بو ئاگری کووره ی کوشکی سولتانیان برد.»

«رپی که وتن و پواز وتی: ئه ی من نابهن؟/ گه و ره که یان وتی: لاجؤ.../ لاجؤ له بهر چاوم بوگهن!/ قهت نه مدیوه خاین به خو/ بیژگه هوره ی سپله وه ک تو/ تفی لیکرد.../ به شه پان و به تیه ئدان/ فرپی دایه نیو زبلدان!/ ئه وان چوون و...»

پوازی خاین سووک و چرووک ده کریت و ده ستمزی ناپیاوی و خه یانته به نیشتمانی

له نهياران وهرده گری و ئاو نه کړی به مل ئاورا. جا دواى نه وه شينگړی بو داره پيره ده گړی.»

۸- **ناکام و دوخی کوتایي:** له وېسته گه ی ناخري رېوايه تي داره پيره؛ «مقومقو که وته چيا ...! / بالنده کان، هه والټکیان بو یه ک نه برد! / پيروزي يي سه رکه و تنيان له یه ک نه کرد! / وتم چیه؟ چی قه و ماوه؟ / له دواى مه رگی داره پيره / جگه خوین و نه شک و ماتم / چیمان ماوه؟ / وتیان: نابې بيدرکينين / نهیني و رهمز و رازه / دهې به چاو خوت بيبيني! / کاتي چوومه سهر مه زاری داره پيره / به چاوی خوم نه و هم بيبي / گوپکه و چووزهی چه تری تازه!»

ناکامی وتار

نه وهی له ناکامی نه م وتار هدا پيويسنه داکوکی له سهر بکړيته وه نه مه یه که؛ داستانی داره پيره چيروکه شيعر يکی نوښه که ناواخن و ناوهر وکي دووپاته و چهندياته و کوئی «خه يانه ت» و «نيشتمان فروش» ی تيا به دی ده کړی. مه له کشا «رېوايه تيکی شاعيرانه» له ميژووی کوردستان ده گړيته وه که زه مان يکی خه تي تيايه، بو يه شيعره که ی ده کاته گيرانه وه یه ک بو ميژوو نه «ته عبيري شاعيرانه». نه م نووسراوه هه و ليکه له نيوان شيعر و چيروک و شانودا و به شيوهی به ينه رپشته يي بابه ته که تاوتوی کراوه و تويزهر به م ناکامه گه يشتووه که داستانی داره پيره زه رفويه تگه لی دراماتيک و داستانی تيا ده بينریت و ده توانی بېته هه ويني بو سازکردنی نه نيمه یشن و شانو، نه لبت به گه شه پيدانی تايه ت. هه روه ها زمان يکی پاراو به که لکوه رگرتن له سيمبولگه لی خاس، له خزمه تي پیکهاته ی چيروکه شيعره که دايه.

له م چيروکه شيعره دا «**کات و شوین**» رها و نازاده؛ به و ته یه کی دیکه؛ به پېچه وانه ی ناسه واری داستانی-شانوي که به یه ک زه مان و شوینی تايه ته وه به ستراونه ته وه، که چی داره پيره له بازنه یه کی زه مان ي کوتايي و بي پاياندايه که نه م تايه تمه ندييه له شانوگه لی سيمبولیک يان بانميژووي زور که لکی لي وهرده گړی.

داره پيره ده گونجیته نيو نه ده بي خوراگري و به رده نگ هان نه دا بو به رخودان. چون لای شاعير ژيان، نوميد و مملانی و به رخودانه.

سه‌چاوه‌کان

- ۱- اسکولز، رابرت، عناصر داستان، ترجمه‌ی فرزانه طاهری، نشر مرکز، تهران، ۱۳۷۷.
- ۲- سهرابی، علی، بازآفرینی جنبه‌های نمایشی تاریخ بیهقی، نشر افراز، تهران، ۱۳۹۴.
- ۳- شاکلی، فرهاد، داستان کوتاه مُدرن‌گردی، ترجمه‌ی منیژه میرمکری، نشر آریو‌حان، تهران، ۱۳۹۹.
- ۴- فرزاد، عبدالحسین، درباره‌ی نقد ادبی، نشر قطره، تهران، ۱۳۷۶.
- ۵- مه‌له‌کشا، جه‌لال، کۆی به‌ره‌مه‌ه شیعییه‌کان، په‌خشانگه‌ی پانیز، تاران، ۱۳۹۳.
- ۶- میرصادقی، جمال، ادبیات داستانی، نشر صفا، تهران، ۱۳۶۶.